

Min Ammerland.

Worte von W. Geiler — Weise von H. Ehlers.

für Männerchor
von Paul Hölzel.

Innig

1. Ich hang an di min Sä-ven-lang, min Lee -- wet Am -- mer-land, ick will ick

will di brin-gea min Ge-sang, woll plattdöitsch is min Lee-derklang, doch

tro min Hart un Hart, doch tro min Hart un Hart.
doch tro min Hart un Hart.

- 2) Wie hewt hier starke Ekenböu und Dannen slang und lang, dor bi de Wischen voller Blöm und morgens wekt us ut de Drom de helle Vogelsang.
- 3) ~~Din plattdöitsch Deerns flecht up ährn Kopp, dat moje golden Haar, stäkt Blomen baben in den Topp, darünner sitt kin falschen Swopp, is all noch echte wor.~~
- 4) Hier wast de Rogg, hier wast de Wet, hier wast van jede Frucht, hier wast, wat man Gemüse het, dor to sneckt rokert Schinken söt, van use Swinetucht.
- 5) Wi willt jo spiesen, hier mit Lust ut use Pott und Pann. De Ammerländer ment dat good, ein Herd für rokt för lütt und grot gastfrees för jedermann.

Mien Ammerland.

Ich hang an Di mien Læbenlang,
Mien leewet Ammerland; —
Ich will Di bringen mien Gesang, —
Woll plattdütsch is mien Leederklang,
Doch tro mien Hart un Hand.

Dien Volk dat is van't ächte Slag,
Van olen dütschen Sinn;
Un wenn de Franzmann us mal grollt,
Denn stah't dien Jungs as Ekenholt
Un lat 't em nich herin.

Dien plattdütsch Deerns flecht up är'n Kopp
Dat moje golden Haar,
Stäkt Blomen haben in den Lopp,
Dorunner sitt sien falschen Swopp,
't is all noch ächte Waar.

Wi hebbt hier starke Ekenbööm,
Un Dannen slant un lang,
Dorbi de Witschen vuller Blöm,
Un morgens weckt us ut de Dröm
De helle Vögelsang.

Us Holt geiht in de wiede Welt,
To'n Möhlbo, Schipp un Brög,
Un up dat Markt in Leer dar tellt
Us' Hölzjers männig Dahler Geld,
De se bringt mit torög.

Un bi dat Holt hebbt wie ud Lörf,
Dat Winters wi nich freert,
Un Sommers, wenn de Heide bleiht
Denn summt de Timmen vuller Freid,
De Hönnig us bescheert.

Hier waht de Rogg, hier waht de Weet,
Hier waht van jede Frucht,
Hier waht, wat man Gemüse heet,
Dorto smeckt rötert Schinken söt
Van use Swienetucht.

Un Bookweet halt hier ut dat Moor
Woll männig lütje Mann;
Un schellt de Stadtlüer up den Kooł,
Denkt he bi sich: „Si sünd nicht Kooł,
Ich help mi, as ich kann“.

Un denn dat Beer van usen Hopp
Füllt männig Fass un Glas,
Ja, wat man to bedenken is,
Dat bo't wi säler un gewis,
Sülfst to us' hemd dat Glas.

Kam't hier is her, besieht us Land
Un't Twüschenahner Meer;
Mit Izenbahn na Twüschenahn,
Na Doholt un up smalle Bahn
Ud is na Westerstär.

Wi willt so spiesen hier mit Lust,
Ut use Bott un Pann;
De Ammerländer mennt dat god,
Sien Herbfüer rookt bör lütt un grob,
Gastfree bör Jedermann.